

Dosarul nr. 2ra-752/2022
2-21090564-01-2ra-26052022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (D. Sîrbu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (I. Cotruță, V. Cotorobai, I. Țurcan)

Î N C H E I E R E

14 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Tudor Furtună și de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Tudor Furtună împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipiului Chișinău, executorul judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 01 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 16 iunie 2021, Tudor Furtună a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipiului Chișinău, executorul judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2010, încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției a prejudiciului material în sumă de 100 000 de lei, care reprezintă cuantumul chiriei pentru 25 luni, încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției a prejudiciului moral cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârilor judecătorești în mărime de 100 000 de lei, compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 de lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că este veteran de război pentru apărarea independenței și integrității teritoriale a Republicii Moldova și pensionar al Ministerului Afacerilor Interne din luna august 2007.

La 26 iulie 2010 a adresat cerere Primăriei mun. Chișinău prin care a solicitat asigurarea cu spațiu locativ în temeiul art. 35 din Legea cu privire la poliție nr. 416 din 18 decembrie 1990, prin răspunsul din 26 august 2010 cererea fiind respinsă.

La 27 septembrie 2010 a depus la Curtea de Apel Chișinău cerere prin care a solicitat obligarea Consiliului mun. Chișinău să-l asigure cu spațiu locativ pentru îmbunătățirea condițiilor de trai.

Prin hotărârea din 22 noiembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău s-a declarat ilegal refuzul Consiliului municipal Chișinău privind asigurarea lui Tudor Furtună împreună cu membrii familiei sale cu spațiu locativ conform normelor stabilite de legislația în vigoare și s-a obligat Consiliul municipal Chișinău de a-l asigura pe Tudor Furtună și membrii familiei sale cu spațiu locativ, conform normelor stabilite de legislația în vigoare.

Hotărârea respectivă a fost menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 februarie 2011.

A menționat că după intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești s-a adresat executorului judecătoresc Oleg Ungureanu cu cerere privind intentarea procedurii de executare în baza hotărârii Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2010.

A susținut că prin încheierea executorului judecătoresc Oleg Ungureanu nr.026-144/11 din 01 aprilie 2011, s-a dispus intentarea procedurii de executare și s-a obligat Consiliul municipal Chișinău să execute hotărârea Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2010, însă toate eforturile întreprinse de executorul judecătoresc nu au dat rezultate, hotărârea rămânând neexecutată până în prezent.

La 15 august 2011, a înaintat la CtEDO cerere în conformitate cu prevederile art. 34 al Convenției în legătură cu neexecutarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2010.

Prin scrisoarea CtEDO din 29 mai 2012, a fost informat că la data de 01 iulie 2011 în Republica Moldova a intrat în vigoare Legea nr. 87/2011, fiindu-i propus reclamantului să facă uz de noul remediu intern în scopul restabilirii drepturilor încălcate.

Drept urmare, a depus în instanță cerere de chemare în judecată, iar prin hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 16 mai 2013, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Tudor Furtună, fiind constatat faptul încălcării dreptului lui Tudor Furtună la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești irevocabile și s-a încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul lui Tudor Furtună cu titlu de prejudiciu moral suma de 25 000 de lei, în rest pretențiile fiind respinse.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2013, s-au respins apelurile declarate de Tudor Furtună și Ministerul Finanțelor și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 16 mai 2013.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 februarie 2014, s-a respins recursul declarat de Tudor Furtună, s-a admis recursul declarat de Ministerul Finanțelor și s-a modificat decizia Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2013, micșorând suma de la 25 000 de lei până la 1000 de lei.

Cu toate acestea, eforturile întreprinse conform legislației în vigoare în realizarea dreptului lezat, nu au dat rezultate, hotărârea Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2010 rămânând neexecutată până în prezent.

La 04 mai 2015, a depus repetat acțiune în justiție privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea hotărârii judecătorești pe o altă perioadă de neexecutare, iar prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 iulie 2015, acțiunea depusă de Tudor Furtună a fost admisă parțial.

La 25 aprilie 2017, Tudor Furtună a depus repetat acțiune privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea hotărârii judecătorești pe o altă perioadă de neexecutare, iar prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău,

sediul Buiucani din 21 iulie 2017, acțiunea depusă de Tudor Furtună a fost admisă parțial.

S-a constatat faptul încălcării drepturilor subiective ale lui Tudor Furtună garantate de art. 6 CEDO și art. 1 Protocolul 1 adițional la CEDO cauzată prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2010.

S-a încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Tudor Furtună suma de 76 000 de lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 20 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, suma de 249,60 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată și suma de 3 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Din cauza neexecutării în continuare a hotărârii judecătorești, la 30 mai 2019, a depus cerere de chemare în judecată cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea hotărârii judecătorești pe o altă perioadă de neexecutare, iar prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 august 2019, s-a constatat faptul încălcării dreptului lui Tudor Furtună la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău nr.3-3719/10 din 22 noiembrie 2010 și s-a încasat de la bugetul de stat în beneficiul lui Tudor Furtună prejudiciul moral în mărime de 10 000 de lei, prejudiciul material cauzat în sumă de 100 000 de lei și suma de 5 677,50 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Reclamantul a pretins că neexecutarea ulterioară a hotărârii în favoarea sa, va încălca dreptul garantat de art. 6§1 CEDO or, o autoritate de stat, nu poate invoca lipsa fondurilor și a spațiului locativ alternativ, ori altfel de motive, ca scuză pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești.

Prin omisiunea timp de mai mulți ani de a lua măsurile necesare pentru executarea hotărârilor judecătorești irevocabile în această cauză, autoritățile moldovenești ar putea priva prevederile art. 6§1 CEDO de toate efectele benefice.

A invocat că, datorită neexecutării hotărârii judecătorești, reclamantul nu poate beneficia de bunurile sale, în consecință, fiind adusă o încălcare a dreptului său la protecția proprietății, garantat de art. 1 Protocolul 1 Adițional CEDO.

Prejudiciul material cauzat reclamantului ca rezultat al neexecutării hotărârii judecătorești pentru perioada 01 iunie 2019 – 01 iulie 2021, în sumă de 100 000 de lei, reprezintă plata pentru chirie pentru 25 luni, care constituie 100 000 de lei (25 x 2 000 de lei = 100 000 de lei).

Totodată, a susținut, că din cauza neexecutării hotărârii judecătorești, i-a fost cauzat și un prejudiciu moral pe care îl evaluează la suma de 100 000 de lei, pentru perioada de neexecutare 01 iunie 2019 – 01 iulie 2021.

Prin hotărârea din 16 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată și s-a constatat încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2010, încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției a prejudiciului material în sumă de 100 000 de lei, ce reprezintă cuantumul chiriei pentru 25 luni, a prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 000 de lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 01 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Tudor Furtună și apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii

Moldova și s-a menținut hotărârea din 16 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că instanța de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părți, a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile instanței de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material fiind aplicate corect, motiv pentru care instanța de apel a conchis în privința menținerii hotărârii primei instanțe.

Instanța de apel a reținut că procedura de executare este o fază importantă a procesului justiției or, neexecutarea efectivă a hotărârilor judecătorești face actul de justiție iluzoriu, dacă se refuză sau se omite executarea unei hotărâri judecătorești sau se întârzie executarea acesteia, iar garanțiile art. 6 ale CEDO de care a beneficiat justițiabilul în fața instanțelor judecătorești își pierd orice rațiune de a fi.

Prin urmare, neexecutarea unor hotărâri judecătorești definitive, cât și amânarea momentului la care își produce efectele de asemenea duc la încălcarea dreptului la un proces echitabil în detrimentul uneia dintre părți.

Instanța de apel a conchis că apelantul Tudor Furtună are dreptul la repararea prejudiciului or, pretențiile acestuia întrunesc condițiile legale pentru angajarea răspunderii statutului în sensul pretins.

Or, neexecutarea până la momentul de față a deciziei a Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2010, denotă încălcarea dreptului de proprietate al reclamantului, drept protejat de art. 1 Protocolul 1 Adițional la CEDO precum și încălcarea dreptului apelantului Furtună Tudor la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, ceea ce determină aplicabilitatea Legii nr. 87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, justificând concluzia instanței de fond de admitere a cerinței privind constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nominalizate.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind irelevant argumentul apelantului Ministerului Justiției al Republicii Moldova precum că neexecutarea hotărârii instanței de judecată se datorează faptului că autoritatea locală nu dispune de spațiu locativ liber care ar putea fi atribuit reclamantului și nici nu are mijloace financiare necesare pentru construcția spațiilor locative or, acest motiv nu scutește autoritatea publică, Consiliul mun. Chișinău de obligația pozitivă de a întreprinde măsuri în vederea executării documentului executoriu, nefiind permisă nici prejudicierea esenței dreptului protejat de art. 6§1 din Convenție (Immobiliare vs Italy, nr.22774/93, § 4).

Instanța de apel a precizat că faptul neexecutării hotărârii litigioase a fost recunoscut și de către debitor, Consiliul mun. Chișinău, care potrivit răspunsului oferit a adus la cunoștință că organele publice locale nu pot executa hotărârea instanței de judecată din lipsă de surse financiare și din motivul crizei acute de spațiu locativ.

Instanța de apel a respins și argumentul Ministerului Justiției al Republicii Moldova precum că autoritatea responsabilă de executarea hotărârii a depus diligența necesară în vederea executării documentelor executorii, iar conduita autorității responsabile de executarea hotărârilor judecătorești fiind una conformă cu legislația în vigoare și nu relevă indici privind lipsa de diligență, în condițiile în care

materialele cauzei denotă contrariul, neexecutarea hotărârii judecătorești.

Totodată, instanța de apel a reținut și faptul că neexecutarea deciziei a Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2010 durează mai bine de 10 ani de zile. Ministerul Justiției al Republicii Moldova, nu a prezentat nici o probă care să facă dovada că Consiliul mun. Chișinău ar fi acordat spațiu locativ apelantului Tudor Furtună în temeiul hotărârii vizate.

Prin urmare, neexecutarea hotărârii judecătorești, nu poate fi imputată reclamantului, Tudor Furtună, dar debitorului, Consiliului mun. Chișinău care nu a întreprins măsurile necesare pentru a asigura executarea hotărârii judecătorești în termenul stabilit de lege.

Instanța de apel a stabilit ca fiind întemeiată solicitarea reclamantului de încasare a prejudiciului material în sumă de 100 000 de lei, pentru perioada 01 iunie 2019 – 01 iulie 2021, ce constituie costul chiriei spațiului locativ, conform contractelor de locațiune.

Dat fiind că în susținerea acestei cerințe, reclamantul a prezentat copia contractelor de locațiune, înregistrate în modul corespunzător la Serviciul Fiscal de Stat, precum și declarațiile locatorului, care confirmă achitarea cuantumului chiriei pentru perioada 01 iunie 2019 – 01 iulie 2021, prejudiciul cauzat reclamantului Tudor Furtună în mărime de 100 000 de lei, este în corelație cu neexecutarea hotărârii judecătorești de către instituțiile statului, instanța de fond corect a conchis și asupra temeiniciei cerinței reclamantului cu privire la adjudecarea sumei de 100 000 de lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin neexecutarea hotărârii judecătorești.

Instanța de apel a considerat că prin neexecutarea hotărârii judecătorești sus enunțate lui Tudor Furtună i s-a cauzat suferințe psihice, un anumit grad de frustrare și incertitudine, retrăiri, încordare psihică și stare de disconfort, iar cuantumul prejudiciului urmează a fi determinat proporțional acestora. Apreciind în ansamblu circumstanțele cauzei și având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, natura dreptului lezat, caracterul și gravitatea suferințelor suportate, statutul social al persoanei, instanța de apel consideră necesară și echitabilă încasarea din contul Ministerului Justiției al Republicii Moldova prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul lui Tudor Furtună a sumei de 50 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, care constituie o satisfacție echitabilă pentru reclamant, în rest această pretenție întemeiat fiind respinsă or, suma de 100 000 de lei este una disproporționată, care nu este reală în condițiile în care s-a pretins repararea prejudiciului moral doar pentru perioada 01 iunie 2019 – 01 iulie 2021, anterior fiind pronunțate hotărâri judecătorești pentru celelalte perioade de neexecutare a hotărârii judecătorești menționate.

La 14 aprilie 2022, Tudor Furtună a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, modificarea deciziei instanței de apel în partea ce ține de prejudiciul moral cu emiterea unei hotărâri noi prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului a manifestat dezacordul cu hotărârile instanțelor de judecată și a invocat încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material, manifestând dezacordul cu soluția instanței de judecată în partea încasării prejudiciului moral.

A susținut că, statul Republica Moldova care este autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești, nu a întreprins toate măsurile corespunzătoare în

vederea executării hotărârii judecătorești irevocabile, ca urmare nu a putut beneficia de succesul obținut în urma examinării litigiului, care se referă la asigurarea cu spațiul locativ.

Până în prezent se află într-o stare continuă de imposibilitate de a-și realiza drepturile sale la executarea hotărârii judecătorești irevocabile, fiind un tratament discriminatoriu.

În acest context, pe parcursul unui termen îndelungat, a suportat încordare psihică, retrări, adică stări de stres.

La 29 iulie 2022, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei hotărâri noi prin care să fie respinsă integral cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului a manifestat dezacordul cu hotărârile instanțelor de judecată și a invocat că, prevederile Legii nr.87 din 21 aprilie 2011 nu acordă dreptul în mod automat la prejudiciu moral, în lipsa dovezilor că persoana a suferit un prejudiciu în urma încălcării dreptului garantat de lege. Este important ca instanța să motiveze circumstanțele cauzei care justifică acordarea unei reparații, aceasta să nu fie teoretică și iluzorie. Totodată, instanța trebuie să evite subiectivismul inerent evaluării mărimii despăgubirilor având sarcina de a oferi satisfacție echitabilă intimatului, dar fără a sărăci în mod nejustificat pârâtul.

A susținut că, instanțele de judecată au ignorat prevederile Codului de executare care reglementează expres că executarea începe de la cererea creditorului, respectiv orice acțiune a executorului judecătoresc în vederea executării documentului executoriu, necesită cererea creditorului.

În acest context, nemijlocit creditorul/intimatul nu a dat dovadă de maximă diligență și voință întru executarea documentului în beneficiul său (neprezentarea o perioadă îndelungată în biroul executorului judecătoresc pentru a coordona mersul procedurii de executare, nu a solicitat de la autoritatea responsabilă careva informație privind mersul procedurii de executare, înaintarea propunerilor, etc.), pasiv așteptând executarea.

Prin urmare, comportamentul pe parcursul derulării procedurii de executare, confirmă expres că intimatul în mod direct a aprobat tacit toate acțiunile întreprinse de către autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești, ca ulterior să înainteze acțiune civilă în temeiul Legii nr. 87.

A susținut că, în prezenta cauză, purtătorul obligației de executare a hotărârii judecătorești față de intimat este debitorul procedurii de executare, Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău, care și urmează să satisfacă pretențiile înaintate.

La 26 mai 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs depusă de către Tudor Furtună, iar la 29 iulie 2022 a expediat copia cererii de recurs depusă de Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 30, 44 vol. III).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 01 martie 2022.

La 20 mai 2022 a fost expediată în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 195, 198, vol. II), însă date privind recepționarea acesteia la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în

termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Tudor Furtună a declarat recursul la 14 aprilie 2022, iar Ministerul Justiției al Republicii Moldova la 29 iulie 2022, respectiv se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei

(MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de către Tudor Furtună și de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către Tudor Furtună și de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh